

Blog 147: Vader instinct

Instinct is iets onaantastbaars, iets onbereikbaar, iets onbegrijpbaar, iets magisch. Ook iets jaloersmakends. Weet je, ik baal ervan. Het bestaat wel maar waarom hebben wij papa's dat niet?

Het is ook iets ellendig want damn, wat zou ik ook graag aanvoelen wat mama voelt. Hoewel dat aanvoelen toch ook vaak wat doordraaft, maar mama weet dat kind ziek is terwijl papa pas denkt dat kindlief ziek is wanneer de hele bende onder de kots zit. Mama wist dat al en geeft ook van die onduidelijke hints. Van die hints als; geef geen chocoladereep van 2 meter want monster zei dat het misselijk is. Kijk, wij mannen zien dat niet. En wat je niet ziet, is er niet dus volstouwen die hap. Neem er ook 4 liter chocomelk bij. Lekker. Wanneer dan de noodkreet "pak die emmer en moooooop!!!" luidt, dan pas denken wij dat het monster ziek. Dat is ook het moment dat ons instinct gaat werken. Ons oerinstinct zegt dan dingen als "vlucht!!! Of los het op met humor".

Allebei zijn niet echt de ideale dingen om te doen op dat soort momenten en dat is waar jaloezie aan de deur klopt. We zijn ons van geen kwaad bewust want we zagen het echt niet, maar dat aanvoelen zou wel heel welkom zijn. Nu zeg jij misschien op jouw beurt dat vaderinstinct wel bestaat. Stink daar niet in, dat is geen instinct. Maar vaders zien altijd wanneer het misgaat. Klopt wel, maar dat is geen instinct, dat zijn reflexen. Wanneer we zien dat het monsters dreigt te vallen, tegen iets aan gaat lopen, dood en verderf het gevolg is, de halve wereld vergaat, dan komt daar geen instinct aan te pas. Het zijn puur reflexen. We kunnen niet vluchten, we kunnen het niet oplossen met humor dus grijpen we vast. Dat het een heldhaftige daad lijkt te zijn valt reuze mee. Omdat we geen humor of vluchtgedrag kunnen vertonen maakt ons niet meteen een held.

Het mannenbrein verschilt niet zo veel van kinderhersenen. Überhaupt verschilt het als man zijnde niet veel of je nou 15 of 40 bent. Je bent en blijft onzeker en humor is de redding, maar daar knal je tegen een muur op want vrouwenhumor is weer iets anders. Voorbeeldje: dag meisje, hoe heet je? Renee! Oh met dubbel e? Ja klopt. Nee hoor, met een R. Mannen lachen hierom, meisje ben je kwijt. Ik probeer de monsters dan ook te filteren in hun gedachtegang, maar wanneer ze vragen of ze met de schommel over de kop kunnen lijkt mij dit ook een vet idee.

Mama's instinct zegt meteen dat het niet kan en niet verstandig is om te proberen. Maar mannen hebben kortsluiting. Blijkbaar hebben wij een schakel die niet verstandig veranderd in overmoedigheid. Dat is ontstaan uit onzekerheid. Als 15 jarige ben je onzeker over je lichaam en weet je niet of dat meisje met je uit wilt en dat maakt je nog onzekerder, als 40 jarige weet je zeker dat lichaam er niet uit ziet en weet je zeker dat die vrouw niet met je uit wilt en dat maakt je onzeker. Ook daarom zou het erg welkom zijn als we dingen gewoon aanvoelen, net als mama.

Tuurlijk, mama's overdrijven wel eens met aanvoelen. Die vuilniszakken waar je al dagen overheen stapt zijn slechts een obstakel maar mama vindt dan dat we moesten aanvoelen dat het weg moest. Wij voelen niks. Wij zien een vuilniszak, wij denken; goh wat een vreemde decoratie en wat een rare plek daarvoor, maar zolang er niets gevraagd wordt doen we niks. Dat is hetzelfde als wanneer je zegt dat het goed gaat terwijl we zien dat het niet het geval is. Wij vragen hoe het gaat, jij zegt goed, wij geloven dat en handelen daarnaar. Einde gesprek. Mama vraagt hoe het gaat, wij zeggen goed, mama zegt nee hoor en wij gaan in foetushouding met duim in de mond huilen over alle probleem. Dat is aanvoelen, dat is instinct.

Wij hebben dat niet. Ik wil het wel. Al is het alleen maar een papainstinct, meer niet. Gewoon zodat ik van tevoren weet dat ik moet gaan dweilen wanneer ik voor de grap madam Jeanette peper geef en zeg dat het gele paprika is. Zodat ik aanvoel dat mijn monsters straks buikpijn heeft na ranja met twee eetlepels zout. Dat ik ook hoor dat ze hoofdpijn hebben wanneer ze zeggen dat ze hoofdpijn hebben en niet overschakel naar dokter bibber met hamertje tik en van onder naar boven met een hamer, scalpel en een accu het hele lichaam afga waar het pijn heeft. Dat ik gewoon zeker weet dat humor niet het antwoord is wanneer je dochter met fiets uitglijdt over de grindtegels zodat je niet vraagt of ze aan het harsen is. Snappie?

Misschien wordt het saai, maar dan combineren we het weleer humor. Ik weet alleen zeker dat ik dan tegen monsters zeg dat ik geen papa meer genoemd wil worden, maar vaderlijk orakel, de alwetende superheld. Klinkt ook wel magisch.

Net als mamainstinct.